

за общеноародное освобождение, а отъ чистиѣ страсть отмѣщенія, или грабительства, движими ся прѣпремѣжть отъ горскія пѣвѣчъ Бѣлгари тайно. Турци сѣ обрали уржжіе отъ народа и виѣсто да гы имѣтъ съюзники войници, какъ-то изъ начиала, употреблявахъ гы въ другы царски худы работы и подводы, а особенно въ пролѣтъ да имъ извождѣтъ коніе на паштво, да гы чѣшкѣ и глѣдѣтъ; иѣ се подъ имянемъ войници! Такова войнишка села управляхъ ся вѣки тогава отъ потурнаци, потомство на първія христіяни главатари, подъ имянемъ Чари-Баши, или отъ спахіи. (Спахіи сѣ были отличивши ся Турци въ врѣмѧ завоеванія Бѣлгаріи, коймъ въ наградѣ ся є дала земя праздна, или села за собственно имъ притажаніе.) То прѣимѣщество чарibaшилькъ, не ся даваше на другы Турци. Тіи карибашіи даже до Тензимата и еще по послѣ сѫществувахъ и въ пролѣтъ събирахъ Бѣлгарскія вѣки словомъ войници и отвождахъ гы въ Цариградъ, да чѣшкѣ и пазжѣтъ царскія и велможанская коніе на паштво въ ливады, какъ-то рѣкохме выше. Тіи имахъ въ послѣднія врѣмена нѣкаква си прѣимѣщства различаеми отъ другаихъ раїж, (рая значи народъ, кой положивъ доло уржжіе прѣдалъ ся є Туркомъ съ условія); не гы карахъ въ сякж царскж подвалъ (айгаріж), не плащахъ изленчъ-параси, имахъ свободѣ да носятъ шарены дрѣхы, кое на другы Бѣлгари не бѣ простено, отсвѣнь чиріж шапкж на главѣ, и чирны просты дрѣхы! Какъ-то и на добрѣ конь не смѣяше Бѣлгинъ да ъзди, и кога-то всадникъ срящаše Турчина, хотя и най простаго, или даже Цыганина мohамеданца, трѣбаше да слѣди и да му се поклони, иначе губяще животъ! Бѣлисанж съ варъ кжш ж да има Бѣлгину не бѣ допустено, нито бѣхъ слободин въ дружество за увеселеніе явно да ся събиржть и проч. Тіи войници Бѣлгари карани па силж всякж годинж отъ първж пролѣтъ въ Цариградъ за рѣченнаиж конскж службж, изгубвахъ си цѣло лѣто, не само безъ никаквж заплаткж за труди си, иѣ еще и за припитаціе си разносяхъ сами. А ииби имъ и друга земле-